

overgangsfase zit. Daarom hebben we ons gebaseerd op het bedrag van 2011 en hebben we benadrukt dat het minstens dat bedrag wordt.

Mijnheer Dehandschutter, in de beheersovereenkomst en in alle teksten staat dat het op basis van talentscouting gebeurt. We moeten iemand hebben die daaraan uitdrukkelijk voldoet en een goed, sterk profiel heeft. Ik heb een kopie bij van wat er is gepubliceerd op Jobpunt Vlaanderen. Ik zal het laten uitdelen. Als u mensen kent die ervoor in aanmerking komen, hebben ze nog eventjes tijd om te solliciteren. Iedereen kan mee zoeken.

De voorzitter: Ik denk niet dat er loonvoorwaarden in staan.

Minister Joke Schauvliege: Nee, maar we hebben wel onze verantwoordelijkheid genomen zodat we de budgetten hebben. Het is iemand die sterk moet zijn op het artistieke vlak, maar ook heel veel moet kennen van management, financiën en dergelijke. Het is heel veelzijdig.

De voorzitter: Is dat met assessment?

Minister Joke Schauvliege: Ja. We hopen dat het een sterk profiel wordt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de lancering van de eerste voorstellen in het kader van het decreet Lokaal Cultuurbeleid - 2135 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik heb een bijzondere belangstelling voor gemeentelijk beleid en ook voor lokaal cultuurbeleid. Minister, u hebt in de beleidsnota aangekondigd dat er een evaluatie kwam van het decreet Lokaal Cultuurbeleid en de effecten ervan. Geheel in lijn daarmee is er een onderzoek van Bart De Peuter en Valérie Pattyn 'De effecten van de gemeentelijke cultuurbeleidsplannen'. Dat onderzoek dateert al van oktober van vorig jaar, maar goed, ook bij mij was het er nog niet van gekomen om er dieper op in te gaan.

Nu kwam er een nota van uw kabinet, minister, naar aanleiding van het Planlastdecreet en de interne staatshervorming, met de eerste grote lijnen van de hervorming. Ik wil de discussie in dit parlement een beetje aanzwengelen vanuit een bekommernis voor dat lokale cultuurbeleid.

In de commissie Binnenlands Bestuur heb ik gisteren met de meerderheid nog twee amendementjes goedgekeurd over de lokale participatie en de inspraak. Daar ben ik gelukkig mee. Maar er is er ook eentje over financiën goedgekeurd: cofinanciering mag nog maximaal 50 procent bedragen. Voor de cultuurcentra heeft dat geen onbelangrijk effect. Niemand beseftte gisteren de meerkost van dat regeltje voor de lokale besturen. Ik bedoel: zal die maatregel worden gecompenseerd door de gemeenten of door de Vlaamse Gemeenschap? Dingen veranderen. Op zich vind ik het niet slecht dat er voor planlast een andere aanpak komt.

Het Planlastdecreet heeft grote gevolgen op dat lokale beleid voor cultuur, net zoals op andere sectoren. Er moeten veertien decreten worden gewijzigd. U vat de discussie daarover aan met het middenveld en de gemeentebesturen. Daar heb ik niets tegen.

U hebt een nota gemaakt. Ik ga er niet op in. Die stond in mijn vraag, maar iedereen kent die. Hoe dan ook gaan we naar een systeem van Vlaamse beleidsprioriteiten waarop gemeenten kunnen intekenen. Daarnaast kan er nog altijd een systeem zijn van geormerkte sectorale subsidies, voor zover daar geen planverplichtingen aan verbonden zijn. In die zin moet je wel het onderscheid maken tussen die twee dimensies. Uw nota, minister, kiest een beetje aarzelend tussen die twee pistes. Dat is een discussie voor de komende maanden.

Advies en inspraak krijgen een plaats in uw nota. Het Planlastdecreet bekrachtigt dat nu, zodat er voor elk van de veertien decreten een basis is, waarbij gemeenten in een meerjarig strategisch beleidsplan zullen moeten aantonen dat ze omgaan met de lokale stakeholders, adviesraden en het middenveld en hoe ze dat doen. In de nota wordt niet gesproken over de cultuurbeleidscoördinator.

In het onderzoeksrapport 'De effecten van de gemeentelijke cultuurbeleidsplannen' wordt het effect van de functie van de cultuurbeleidscoördinator als volgt verwoord: "De introductie van de functie van cultuurbeleidscoördinator heeft bijgedragen tot de professionalisering van de beleidscapaciteit in gemeenten en tot een kwaliteitsvolle beleidsplanning. (...) Een structurele problematiek betreft echter de bandbreedte van het takenpakket. Terwijl het decreet vrij summier de kernopdrachten van de cultuurbeleidscoördinator omschrijft, geven de cultuurbeleidscoördinatoren aan dat ze een zeer breed takenpakket met veel inhoudelijk belangrijke maar tijdsintensieve opdrachten hebben. (...) Het inhoudelijk belang van bepaalde deeltaken in de ogen van de cultuurbeleidscoördinatoren hangt samen met de schaalgrootte van de gemeente." Enerzijds draagt het dus bij tot de professionalisering van het beleid en anderzijds leidt het tot een onduidelijke, zeer brede invulling van de functie.

Minister, uw nota van het kabinet spreekt niet over de enveloppensubsidie en 1 euro per inwoner.

Ik hoop uit de grond van mijn hart dat die subsidies of iets gelijkaardigs kunnen blijven bestaan. Het onderzoeksrapport concludeert dat deze financiële incentives, wat de basisprincipes en modaliteiten betreft, een vrij groot draagvlak kennen. Er staat letterlijk: "Een ruime meerderheid van de cultuurbeleidscoördinatoren vindt dit financieringskanaal een goed systeem. Kritische stemmen hebben betrekking op de harde drempel die het decreet hanteert in termen van het aantal inwoners om het bedrag te bepalen waar een gemeente recht op heeft."

Als er 9999 inwoners zijn, heeft de gemeente recht op 20.000 euro, als er 10.000 inwoners, heeft ze recht op 40.000. Men heeft dat volgens mij op die manier gedaan om de samenwerking tussen kleine gemeenten onderling te stimuleren. Het effect op het terrein is echter niet optimaal.

"De aanvullende 1 eurosubsidie voor gemeenschapsvorming wordt voornamelijk aangewend voor initiatieven gericht op het stimuleren van ontmoeting en betrokkenheid en het verbinden van gemeenschappen onderling, met de gemeente en met de culturele sector. (...) Twee derde van die respondenten vindt gemeenschapsvorming een goed en relevant thema voor deze subsidie, terwijl een derde liever geen vast thema eraan gekoppeld ziet. (...)"

Een ander opvallend kenmerk uit het onderzoek is dat het effect van het decreet groter is voor kleinere gemeenten dan voor grotere gemeenten. Ze krijgen namelijk meer ruimte en slagkracht, wat ook bekrachtigd wordt in het cultuurbeleid.

"De subsidiëring via het decreet heeft ook voor een multiplicatoreffect gezorgd: in bijna driekwart van de gemeenten worden nu meer tot veel meer middelen besteed aan cultuurbeleid in vergelijking met de periode vóór de instap in het decreet." Dat is een positief element. Het is vergelijkbaar met wat in de jaren 80 en 90 gebeurd is bij de eerste decreten en stappen rond de lokale openbare bibliotheken en cultuurcentra. Het is een instrument dat een groot effect heeft op het terrein.

"Het belang van de financiële incentives blijkt ook wanneer wordt gepeild naar het effect van een hypothetisch scenario waarbij de subsidies worden stopgezet." Zo'n peiling is uiteraard wat koffiedik kijken, dat besef ik ook.

"In de helft van de gemeenten zou het beleid deels worden herleid in termen van het aantal nagestreefde doelstellingen. In een derde van de gemeenten ziet men negatieve implicaties

voor de cultuurdienst, in evenveel gemeenten verwacht men geen effect, maar nog een ander derde van de respondenten kan de gevolgen moeilijk of niet inschatten.”

Er is hoe dan ook minstens enige schrik voor effecten indien de financiële stimulus zou verdwijnen.

Het cultuurbeleidsplan is ook een interessante casus. De respondenten beschouwden het feit dat ze een cultuurbeleidsplan moesten maken indien ze wilden instappen, niet als een last. Dat is eigenlijk toch merkwaardig. Ik heb dat ook aan minister Bourgeois gezegd. Cultuur wordt altijd aangehaald als een voorbeeld van planlast, terwijl cultuur, samen met jeugd, de twee domeinen zijn die op het terrein niet als last worden beschouwd.

Tegelijkertijd concludeert het onderzoek dat als de overstap naar de beleids- en beheercyclus en het meerjarig strategisch plan wordt gemaakt, men ook bereid is daarin te stappen en dat men daar positief tegenover staat. Ik denk dat we ons daar best naar schikken. Cultuur betaalt hier eigenlijk de rekening van andere plansystemen die, wat dat betreft, lastiger en drukker waren.

Minister, het is de bedoeling om een kader te geven op basis waarvan gemeentebesturen kunnen intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteiten. De prioriteiten en de daaraan gekoppelde middelen zullen echter in het uitvoeringsbesluit, dus op een later moment, worden bekendgemaakt. Kan dat wel? De vraag heeft te maken met de problematiek van het Cultuurpact, waarbij we in het verleden vaak teruggefloten zijn door de Raad van State als een decreet niet de concrete uitvoeringsmodaliteiten bevatte – wat in andere sectoren vaak wel het geval was. Wegens het Cultuurpact vond de Raad van State dat modaliteiten steeds in het decreet moeten staan. Kan dat? Is dat een juridisch probleem dat kan worden opgelost? Welke elementen kunnen decretaal worden geregeld en welke elementen via een uitvoeringsbesluit?

De positieve effecten van het geïntegreerd cultuurbeleidsplan, dat vandaag niet als planlast wordt beschouwd door ambtenaren, schepenen en andere betrokkenen, wordt overgezet naar het strategisch meerjarenplan. Welke voorwaarden moeten daarvoor vanuit cultuur worden vervuld? Ik lees niets over de cultuurbeleidscoördinator en de nota. Tot voor kort mochten we niet peilen naar intenties, maar nu mag dat wel. Gelet op het effect van de functie op het terrein, wil ik graag uw mening daarover horen. Het Planlastdecreet beperkt de mogelijkheden om personeelskaders en -functies te beschrijven. Ziet u nog een functie voor de inhoudelijke invulling van die job, de cultuurcoördinatie? Krijgt die nog een rol in het decreet? Zo niet, dan dreigen enkele functies op de tocht te worden gezet. Het gaat over de rechtstreekse 40.000 en 20.000 euro die daarvoor worden uitgetrokken. Ik heb er niets op tegen dat die functie een andere invulling krijgt, het gaat niet over de job, het gaat erom dat er naast de instellingen zoals cultuurcentra en bibliotheken, ook een plaats is voor de coördinatie van het algemeen beleid. Als de functie niet meer wordt gesubsidieerd, wat gebeurt er dan met deze subsidie? Krijgen de gemeenten die subsidie nog?

Minister, is er nog sprake van de impuls subsidie van 1 euro per inwoner? Hoe ziet u dit impulsinstrument evolueren? Is het de bedoeling het totale budget voor lokaal cultuurbeleid te behouden? Ik heb er geen probleem mee als u de lokale besturen meer beleidsruimte wilt geven, maar ik zou niet graag hebben dat het totale budget dat daarvoor wordt uitgetrokken, vermindert. Dat zou me trouwens verbazen. Het is een van de weinige kredieten in de begrotingscontrole waar geld bijkomt. Ik ga niet vooruitlopen op de zaken en op een nieuw decreet. Is het de bedoeling dat het totaalbudget behouden kan blijven en dat het sectoraal wordt geormerkt, zoals in het regeerakkoord wordt gezegd?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Een en ander vloeit voort uit het ontwerp van decreet dat op 8 april werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Dat is het ontwerp van Planlastdecreet. De officiële titel luidt: ‘ontwerp van decreet houdende vaststelling van de algemene regels

waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd'. Dat is een hele mondvul, ik stel voor dat we het houden bij ontwerp van Planlastdecreet.

In artikel 4 van het ontwerp van decreet staat dat de Vlaamse Regering uiterlijk op 30 oktober van het jaar waarin de lokale verkiezingen plaatsvinden – dat is dus volgend jaar – de Vlaamse beleidsprioriteiten en de bijbehorende subsidieregeling voor de komende lokale beleidscyclus bekendmaakt.

Er is bepaald dat de Vlaamse Regering na drie jaar een evaluatie kan maken, zowel van het voortbestaan van de Vlaamse beleidsprioriteiten, als van de inhoud van die prioriteiten en de subsidieregeling. Het gaat ook over de hoogte van het totale subsidiebedrag en de verdelingscriteria.

In het decreet staat ook dat het decreet Lokaal Cultuurbeleid aan die principes moet worden aangepast. Het is aan de vakminister om dat uit te voeren, als het is goedgekeurd. We krijgen de opdracht om dat decreet Lokaal Cultuurbeleid in die zin aan te passen.

Natuurlijk hebben we niet stilgezeten. We hebben een en ander getoetst en onderzocht. Er zijn voorstellen om dat nieuwe decreet aan te passen aan het ontwerp van Planlastdecreet. De voorstellen circuleren. Hierin is bepaald dat de bevoegdheid om Vlaamse beleidsprioriteiten vast te stellen aan de Vlaamse Regering wordt gedelegeerd. Dat staat ook zo in het ontwerp van Planlastdecreet. Het voorontwerp van decreet Lokaal Cultuurbeleid volgt deze logica en zal de beleidsprioriteiten die driejaarlijks kunnen wijzigen, opnemen in het uitvoeringsbesluit.

Het klopt dat er een Cultuurpact is. Daar hebt u een punt. Daarin zitten waarborgen voor de sector. We zijn niet over één nacht ijs gegaan, ik heb het laten toetsen door de juridische diensten van mijn departement en van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur. Daaruit blijkt dat het voorstel volledig voldoet aan de bepalingen van het Planlastdecreet, maar ook aan het Cultuurpact.

Het is belangrijk te weten dat het voorontwerp van Planlastdecreet naar de Raad van State is gegaan. Er staat uitdrukkelijk dat het wordt gedelegeerd, en er wordt verwezen naar het lokaal cultuurbeleid. Daarover heeft ook de Raad van State geen opmerkingen gemaakt.

We hebben een nota gemaakt met uitgangsprincipes en er overleg over gepleegd met de betrokken sectoren, met de steunpunten LOCUS, Bibnet en FARO, en met de belangenbehartigers de Vereniging Vlaamse Cultuur- en gemeenschapscentra (VVC), de Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek-, Archief- en Documentatiewezenen (VVBAD), de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP). Dat was een eerste aftoetsing, die werd samengevat in een verslag, zodat we daarover konden consulteren. Dat is de goede gang van zaken. We betrekken de sector daar heel nauw bij. Diezelfde aftoetsing gebeurde trouwens ook nog eens met vertegenwoordigers van de kunstensector, de amateurkunstensector en de sector van het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

Over het algemeen waren de eerste reacties positief. Het gaat om een eerste werkdocument, en uiteraard lopen de gesprekken verder.

Afgaande op de schriftelijke neerslag van uw vraag, denk ik dat niet alles in de nota misschien even duidelijk is. Er is geen mondelinge toelichting gegeven, en dat is voor de belangenbehartigers wél gebeurd.

Ik wil hier formeel benadrukken dat zaken zoals het beschikken over een openbare bibliotheek, een cultuurcentrum of gemeenschapscentrum erg belangrijk zijn. Eigenlijk is dat een minimumvereiste waaraan een bestuur moet voldoen. Het was van in het begin mijn bedoeling om die criteria – die niet legislatuurgebonden zijn – op te nemen in het decreet. Het zijn minimumcriteria die in de uitvoeringsbesluiten kunnen worden verfynd.

Wie voldoet aan die minimumcriteria kan intekenen op beleidsprioriteiten die – zoals uitdrukkelijk in het decreet staat – zullen worden opgenomen in de uitvoeringsbesluiten. Die prioriteiten zijn nog niet concreet uitgewerkt, maar ze kunnen gaan in de richting van het ‘inzetten op participatie van doelgroepen’ of het ‘inzetten op vrijwilligerswerk’. Ik ben graag bereid op dat punt naar uw suggesties te luisteren. Dat zijn voor mij prioriteiten waar alle besturen, op maat van hun gemeente, aan moeten werken.

U wilt weten of volgens mij de positieve effecten zullen verloren gaan. Alle sectorale plannen, dus ook het cultuurbeleidsplan, moeten worden geïntegreerd in het strategische meerjarenplan van de gemeente. Dat is het uitgangspunt van het Planlastendecreet. Mijn ervaring als schepen leert me dat het voor- en nadelen heeft om naast een strategisch plan, dat zes jaar meegaat, nog een apart plan uit te werken. In mijn gemeente stond in dat strategisch plan bijna niets over cultuur, met de argumentatie dat men er toch al aan bezig is. Het kan dus voordelen hebben om cultuur volwaardig in de strategische meerjarenplanning en dus in de gemeentelijke prioriteiten op te nemen. Als in een strategische meerjarenplanning summier “zie het cultuurbeleidsplan” staat, dan wekt dat de indruk dat cultuur in de marge van het beleid zit.

Het blijft natuurlijk belangrijk dat er wordt overlegd en interactieve processen worden onderhouden. Het is uiteraard niet de bedoeling daaraan te raken. Het Planlastendecreet bepaalt immers dat in de sectordecreten nog steeds kan worden gevraagd dat lokale besturen moeten aantonen dat ze de lokale belanghebbenden – zoals de cultuurraden – bij de opmaak hebben betrokken. Ik ben ook van plan om dit expliciet op te nemen in het decreet, zodat dit is verankerd.

Dan is er een vraag over de cultuurbeleidscoördinator. U weet ook dat in artikel 4 van het ontwerp van Planlastendecreet dat de subsidieregelingen verbonden aan periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan bepaalde voorwaarden zijn onderworpen. Een van deze voorwaarden is dat de Vlaamse beleidsprioriteiten alleen betrekking kunnen hebben op te verrichten activiteiten, te leveren prestaties of te bereiken effecten. De regelingen kunnen geen voorwaarden bevatten met betrekking tot de aard van de in te zetten middelen of de organisatorische structuur van het lokale bestuur. Dit betekent dat er geen subsidie rechtstreeks kan worden gekoppeld aan de voorwaarde om personeel in dienst te nemen, en evenmin dat de Vlaamse overheid kan bepalen dat de gemeente een cultuurbeleidscoördinator in dienst moet hebben.

In de sectorale regeling kan men dus enkel Vlaamse beleidsprioriteiten opnemen waarmee bepaalde activiteiten, prestaties of effecten worden beoogd. Het voorontwerp van decreet over het lokaal cultuurbeleid zal ik aanpassen, zodat het de regels van het Planlastendecreet worden gerespecteerd. De rol van het gemeentelijke bestuursniveau in de sturing van het cultuurbeleid wordt erkend, waarmee ik ook aansluit bij het regeerakkoord.

Ik ben het met u eens dat het huidige decreet, via de bestaande verplichting meer professioneel personeel aan te trekken, er heeft voor gezorgd dat men met cultuur in de gemeente bezig is. Onderzoek toont aan dat er professioneler wordt gewerkt. U wijst wel zelf op het brede takenpakket dat de cultuurbeleidcoördinatoren vaak moeten opnemen. Daar ligt een kans om die ruimere taakopvatting vorm te geven. Ik denk dat het vooral belangrijk is dat er in een of andere vorm een gecoördineerd lokaal cultuurbeleid is en dat het cultureel centrum of de bibliotheek geen eilandjes zijn. Die coördinerende taak wil ik dus wél verankeren in het decreet, zonder daaraan een post van cultuurbeleidcoördinator te verbinden. Ik ben van mening dat lokale besturen dat best op maat van hun gemeente regelen. U zei het zelf al: veel gemeentebesturen zijn erg matuur inzake cultuur. Een stad kan men ook niet met een kleine landelijke gemeente vergelijken.

Het is dus zeker niet uitgesloten dat in heel wat gemeenten de functie van cultuurbeleidcoördinator blijft bestaan, maar deze opdracht kan inderdaad ook op andere manieren worden gerealiseerd. Ik zal ook niet uitsluiten dat de subsidies gekoppeld aan de

beleidsprioriteiten worden gebruikt om personeel te financieren. Het is niet omdat wij criteria opstellen dat de subsidies niet voor personeelsuitgaven mogen worden gebruikt. Dat zal er niet expliciet instaan, maar dat is geen probleem. Om beleidsprioriteiten te realiseren, zullen immers professionele mensen nodig zijn.

Is er nog sprake van de impulssubsidie van 1 euro per inwoner? De lokale besturen zullen de subsidie die ze nu ontvangen in het kader van het decreet over het lokaal cultuurbeleid in dezelfde grootteorde kunnen behouden, op voorwaarde dat ze in hun strategische meerjarenplanning aangeven hoe ze op het lokale niveau invulling geven aan de Vlaamse beleidsprioriteiten. De 1 eurosubsidie maakt daar deel van uit. Het hangt dus van de gemeente af of ze te intekent op de Vlaamse beleidsprioriteiten en hiervoor subsidies wenst te ontvangen. Het is ook niet uitgesloten dat een van de beleidsprioriteiten zal gaan in de richting van gemeenschapsvorming.

Is het de bedoeling het globale budget voor het lokale cultuurbeleid te behouden? Het is niet de bedoeling om dat budget af te romen. Wij hebben bij de begrotingscontrole een inspanning gedaan, want we geloven er sterk in. De harmonisering en vereenvoudiging van de plan- en rapporteringverplichtingen mogen de sectorale subsidiestroom niet uithollen. Het is een bewuste beleidskeuze om sectorale subsidiestroommiddelen onder voorwaarden ter beschikking te stellen van de lokale besturen en dus deze middelen niet te integreren in de algemene financiering van de gemeenten. Het is dus niet zo dat er geen geormerkte middelen voor cultuur naar de gemeenten zullen gaan. Het is niet mijn bedoeling om met dit nieuwe decreet te gaan besparen, maar wel om het voor de gemeenten eenvoudiger te maken en het globale budget voor het lokaal cultuurbeleid behouden, uiteraard steeds binnen de perken van de begroting. Een vermindering is dus niet uitgesloten. Stel bijvoorbeeld dat wij in 2014 een heel grote bijdrage moeten leveren om de federale staatsschuld te verminderen, dan is dat mogelijk. Maar met dit decreet hebben wij niet de bedoeling om te besparen.

De heer Bart Caron: Ik dank u voor het antwoord, dat mij op vele punten geruststelt. Ik kan het mee onderschrijven. U zegt dat cultuur geen marginale maar een centrale plaats zal krijgen wanneer het in het meerjarig strategisch beleidsplan wordt opgenomen. Uw argument is veel jaren geleden ook gebruikt, maar wel om een apart cultuurbeleidsplan te maken. Ik denk dat dit toen zin had, maar dat vandaag de stap naar een meer geïntegreerd meerjarig gemeentelijk beleidsplan zin heeft. Ik ben het met u eens dat we de stap moeten zetten. Wij moeten de koudwatervrees overwinnen. Hier en daar zullen we iemand wel een reddingsboei moeten toewerpen en zal er daarover een politieke discussie worden gevoerd, maar de tijd is rijp om de stap te zetten. Dat is geen achteruitgang, integendeel: wij willen ten minste een stabilisering van het lokale culturele beleid.

Ik ben ook blij dat u afstand wilt nemen van het eilanddenken – dat toch wel een beetje aan de basis lag van het decreet Lokaal Cultuurbeleid – en voor een geïntegreerde aanpak kiest. Wij kunnen dat op een moderne manier aanpakken.

Ten slotte heb ik begrepen dat het normale budget niet wordt afgebouwd als de algemene toestand van de begroting het toestaat. En u wilt de gemeenten blijven subsidiëren als ze intekenen op Vlaamse beleidsprioriteiten, en wel op min of meer hetzelfde niveau als vandaag. Begrijp ik dat goed?

Minister Joke Schauvliege: U begrijpt dat goed.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, collega's, de heer Caron heeft enkele fundamentele thema's aangeraakt. De impact van het ontwerp van Planlastendecreet op de sectorale decreten, maar zeker ook op de twee culturele decreten, is enorm. Het is dus goed dat we daar vandaag kunnen over debatteren. Ik denk dat veel mensen uit de culturele sector – en soms ook mensen van daarbuiten – met een dubbel gevoel zitten over het feit dat het Planlastendecreet op die twee culturele decreten van toepassing zal zijn.

Ik deel de mening van de heer Caron op dat punt: de planlasten inzake het lokaal cultuurbeleid zijn mijns inziens vandaag echt niet overdreven. In de vorige legislatuur is een heel traject afgelegd, waarbij de planlasten gevoelig zijn verminderd. Dat geldt niet enkel voor cultuur, maar bijvoorbeeld ook voor het jeugdbeleid. Ik ben er dus niet zo van overtuigd dat precies op die twee domeinen nog veel planlast moet worden weggewerkt. Het decreet Lokaal Cultuurbeleid zal dus worden aangepast naar aanleiding van het Planlastendecreet. Het is een goed decreet. Ik vind wel dat wij erg behoedzaam moeten te werk gaan wanneer wij wijzigingen willen doorvoeren.

De eerste deelvraag van de heer Caron past ook in dat plaatje. Hij is er niet meer op teruggekomen in zijn repliek, maar de vraag was waar we in het hele raderwerk van het regelgevend werk een aantal basisvoorwaarden, basiscriteria en basismodaliteiten zullen plaatsen ten opzichte van de financiering van de lokale besturen voor wat betreft het lokale cultuurbeleid.

Minister, u hebt duidelijk geantwoord dat de basisvoorwaarden in het decreet zullen worden opgenomen. Ik vind dat om twee redenen belangrijk. Ten eerste, wij moeten daarover in dit parlement onze zeg kunnen behouden. Ik zou het er als parlementslid moeilijk mee hebben indien we naar een uitgehold decreet gaan waarbij we de volledige macht, de volledige invulling aan de regering zouden geven. Het is logisch dat we daarover onze zeg kunnen blijven behouden. Ook het tweede aspect dat in deze context belangrijk is, werd hier al aangehaald: het Cultuurpact. Minister, ik heb begrepen dat u daarover de nodige adviezen hebt ingewonnen. Men zal daar zeker deskundig mee omgesprongen zijn. Maar ik vraag mij toch af of het, uit veiligheidsoverwegingen, niet nuttig zou zijn om alsnog contact op te nemen met de administratie van de Cultuurpactcommissie. Dat kan toch geen kwaad?

Met betrekking tot de prioriteitenregeling kan ik leven met wat die prioriteiten exact zullen zijn. Ik begrijp goed dat dit er via een uitvoeringsbesluit zal komen. Maar met betrekking tot de wijze waarop ze worden bepaald, wie ze zal bepalen, de wijze van uitbetaling, de controle, de sancties enzovoort, het kader waarin die prioriteiten zullen worden vastgelegd: daar rijst ook de vraag of dat in het decreet komt dan wel of we ook dat globale kader zullen overhevelen naar het uitvoeringsbesluit. Ik pleit ervoor dat we in het decreet zelf een aantal ankerpunten behouden. We moeten daar voorzichtig mee zijn.

We zullen een goed werkend decreet aanpassen. We moeten alle facetten bekijken. We moeten zeker ook de verslagen nalezen van de commissie Binnenlands Bestuur, waar het gaat over de wijziging van sectorale decreten. Daar worden interessante dingen gezegd. We moeten zeker niet overhaast te werk gaan. Het zou doodjammer zijn dat een goed draaiend decreet waarin veel gemeenten al zijn ingestapt, ondanks het feit dat sommige gemeenten vinden dat een aantal drempels te hoog liggen, te veel zou worden gewijzigd. Ik pleit voor veel behoedzaamheid. Minister, ik heb begrepen dat u dat van plan bent en dat u daarin al een heel traject hebt afgelegd. Het is te belangrijk om daar niet met heel veel zorgvuldigheid mee om te gaan.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Ik sluit mij aan bij de heren Caron en Delva en bij wat u, minister, hebt gezegd over het belang van planmatig werken, meerjarenplanning, de integratie van planmatige meerjarenplanning inzake cultuur in een globaal gemeentelijk meerjarenplan, het belang van coördinatie op lokaal vlak, met of zonder coördinator.

De heer Caron stelde enkel zijn vraag om de bevestiging te horen van wat hij vermoedde: dat de hele operatie Planlastendecreet niet de bedoeling heeft om minder Vlaamse cultuurmiddelen naar de gemeenten te laten stromen.

Minister, u hebt gezegd wat er in het ontwerp van decreet stond over inspraak en participatie. Te uwer informatie en voor de heer Delva kan ik meegeven dat er dinsdag jongstleden in de commissie Binnenlands Bestuur tijdens de zitting twee amendementen werden goedgekeurd.

De heer Caron heeft er al op gezinspeeld. Enerzijds wordt er gezegd dat naast de lokale belanghebbenden ook de bevoegde lokale adviesraden – het woord is er expliciet in gekomen – voor advisering in beeld komen bij de adviesronde over de meerjarenplanning. Ook het woordje ‘kunnen’ werd geschrapt. Nu staat er dat zij om advies worden gevraagd. Het was ook symbolisch belangrijk om de lokale adviesraden daar expliciet in te vermelden. Zeker in de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport is dat het geval. Dat is in de twaalf andere decreten niet altijd het geval.

Er werd gezegd dat bij de jaarlijkse rapportering de betrokken adviesraden worden geïnformeerd over de relevante stukken uit het jaarrapport. Wij zijn er ook voorstander van om dat jaarlijks te doen en niet drie- of zesjaarlijks. Wij vonden het belangrijk om hun dat mee te delen, zodat ze daar zelf hun conclusies aan kunnen verbinden. Zo kunnen zij na één of twee jaar vaststellen of ze op schema zitten of er een initiatief moet worden genomen of er een tandje bij moet worden gestoken. Wij vonden het belangrijk dat hun dat ieder jaar wordt meegedeeld want als men drie of zes jaar wacht, is het kalf al half of helemaal verdronken.

Mijnheer Delva, ik hoop dat er tussen de Commissie Binnenlands Bestuur, waarvan de heer Caron en ikzelf deel uitmaken, en deze commissie een goede afstemming is bij de verdere behandeling van een en ander.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Het doet mij deugd dat oppositiewerk ook kan lonen, dat je een aantal dingen voorstelt en dat die, zij het in gewijzigde vorm, worden overgenomen door de meerderheid doordat zij ook tot voortschrijdend inzicht komt. Er zijn veel amendementen geweest. Die twee zijn er met een consensus doorgekomen.

Mijnheer Delva, ik sluit mij aan bij u. Het doet mij deugd dat we dit, hoewel we van een verschillende partij zijn en verschillende histories hebben, samen een goed decreet vinden. We moeten ervoor ijveren dat we in de toekomst met deze wijzigingen de geest en de doelstellingen van dit decreet kunnen voortzetten.

Minister, het blijft complex maar voor Brussel kunnen we niet in dat soort systeem van Vlaamse beleidsprioriteiten stappen. We zullen in één decreet heel uitdrukkelijk totaal verschillende regelingen moeten hebben. Dat vind ik op zich jammer, maar ik kan er alleen maar tegenaan kijken. Daar ga je wel nog met beleidsplanning moeten werken.

De heer Dehandschutter verwees naar de commissie Binnenlands Bestuur. Ik heb vorige dinsdag voorgesteld, ook in een amendement, om het Erfgoeddecreet uit die lijst met veertien decreten te halen. Het heeft ook met lokaal bestuur te maken. Het komt niet voor in mijn vraag, maar ik ben erg bekommerd om de toekomst van de erfgoedconvenanten. Ik zeg het met zoveel woorden en zeer uitdrukkelijk: ik zou graag hebben dat het instrument van de erfgoedconvenant, een jong instrument, en dat van de lokale netwerken voor de bevordering van de vrijetijdsparticipatie, dat in het Participatiedecreet zit en niet wordt opgenomen, kunnen worden voortgezet. Ik hoor op het terrein dat de neiging bestaat om daar allemaal intergemeentelijke samenwerkingsverbanden van te maken, om te ontsnappen aan het systeem van het meerjarig strategisch beleidsplan en van de beleids- en beheerscyclus die daarop wordt toegepast. Minister Bourgeois was ervan overtuigd dat het niet nodig was om ze daaruit te halen. Ik ben niet tegen intergemeentelijke samenwerking voor de erfgoedconvenanten, integendeel. Maar ik vind niet dat de decretale regeling moet primeren op de wijze waarop een gemeentebestuur lokaal kiest hoe het zich organiseert. Als men op administratief vlak intergemeentelijk gemakkelijker zou werken dan gemeentelijk, dan klopt dat niet. We kunnen sectorale bepalingen gedetailleerd maken voor intergemeentelijke samenwerking, maar niet voor gemeentelijke initiatieven. Dit is niet evenwichtig. Ik zou willen dat we daar met zijn allen, ook in de commissie Binnenlands Bestuur, over nadenken. Ik zie voor die convenanten geen mogelijkheid om dat zomaar op te lossen in de meerjarige strategische beleidsplanning.

Ik hoef daarop vandaag geen antwoord te krijgen. Ik geef deze bekommernis vandaag mee. Mijnheer Delva, ik denk dat er in Vlaanderen op het terrein nog wel mensen zijn die weten hoe complex dat is.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Wat betreft de toepassing van het decreet in Brussel: de situatie in de hoofdstad verschilt zodanig van die in Vlaanderen dat het mij niet stoort dat er een andere regeling wordt uitgedokterd voor het lokale cultuurbeleid in Brussel. Je kunt niet zomaar met hetzelfde canvas werken in Brussel als in Vlaanderen. De omgevingsfactoren zijn zodanig verschillend dat het geen goede zaak zou zijn voor het lokale Nederlandstalige cultuurbeleid indien wij dat gewoon zouden enten op wat er in Vlaanderen gebeurt.

Voor wat betreft het Erfgoeddecreet liggen de zaken daar nog delicaat dan in het lokale cultuurbeleid. We zullen in een aantal forums nog eens goed moeten bekijken hoe we daarmee omgaan, in combinatie met het Planlastendecreet. Ik ben er niet van overtuigd dat het een goede zaak is dat we daar dingen aan zouden wijzigen op basis van het Planlastendecreet. Ik roep mijn collega's op om daarover eens zeer grondig te reflecteren, ook in de commissie Binnenlands Bestuur.

Minister Joke Schauvliege: Er zijn hier heel veel waardevolle opmerkingen gemaakt. Het is mijn bedoeling om heel ruim en breed te overleggen. Wij, zowel de meerderheid als de oppositie, moeten dat in deze commissie goed voorbereiden. Ik engageer mij daar in elk geval toe.

Mijnheer Caron, het is juist dat het voor Brussel niet zo evident is. Daar werd een taskforce opgericht om de relatie tussen de Vlaamse Gemeenschapscommissie en Vlaanderen te bekijken. We wachten af wat daar zal uitkomen, om dan te zien wat we met Brussel doen.

Ook uw opmerking over het erfgoed was terecht. We hebben nog maar deze week vanuit de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten een reactie gehad op dat decreet. We zijn nu aan het bekijken hoe we daarmee verder gaan. Ook wij voelen en zien dat de manier waarop dat met die convenanten is uitgewerkt nog redelijk pril is en dat het in de praktijk zeer goed werkt. Er is daar een soort dynamiek. Het kan zeker niet de bedoeling zijn om dat te laten stilvallen. Laat ons nog even de tijd om dat te bekijken. We moeten regelmatig een follow-up doen om te bekijken hoe we daarmee in deze commissie verder gaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de visienota inzake immaterieel cultureel erfgoed - 2178 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, op 17 december 2010 gaf u bij FARO, ons Vlaams Steunpunt voor Cultureel Erfgoed, toelichting bij uw beleidsvisie over het immaterieel cultureel erfgoed. Uw visienota vertrekt vanuit de UNESCO-conventie van 2003 ter bescherming van het immaterieel cultureel erfgoed. Op basis daarvan schetst u in de nota de contouren van het toekomstige beleid voor het immaterieel cultureel erfgoed in Vlaanderen. De N-VA-fractie juicht die nota ten zeerste toe. Wij hopen dat u, in samenwerking met de sector en met het buitenland, de nodige stappen zult zetten om die nota uit te voeren.

Welke reacties hebt u tot nu toe gekregen op deze visienota? In de beleidsbrief Cultuur 2011 hebt u zich geëngageerd voor de implementatie van het beleid voor het immaterieel cultureel